Й до тебе, князю скальдів, Ісаіє,
Коліно своє у покорі клоню!
Валгальськії теремі вже леліють.
І скальдів лик во златі арфи дзвонить.

А ти засів єси на княжім троні —
І Валдера-Дажбога пісньсяпіє...
Як місяць, що в ржевій мглі він мріє,
О, так ринуть їх віщії гармони!

А я лиш стою та й ся прислухаю...
О, так шкляне лиш ваше море грає,
Великий Тора-бога ти віщуне!

Ти віщі персти на живії струни
Поклав єси... Ожили давні руни...
А я лиш стою та й ся прислухаю!